BVLLA ALEXANDRI III

PONT. MAX. DE IVBILEO DIVI IACOBI vnici Hiſpaniarum Patroni.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

ALexander Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei. Regis æterni, cuius manifeſtiſſima pietas tanta nobis diuinæ gratiæ dona perfudit, vt ad vitam ſupernæ gloriam vocandis mortalibus, non ſolum Prophetarũ oracula, ac præcedentium Patrum exempla pariter, & documenta præbuerunt: Sed ipſa veritas, eius ſcilicet, vnigenitus de ſummis cælorum ad ima, propter eis [illegible] deſcendens, mortalitatis noſtræ carne aſſumpta viſibilis, & corporalis apparere. Eo quoque [illegible] ſanctorum numero, quos ſua ſanctificauerat gratia, ampliare dignatus eſt, vices licet immeriti gerentes in terris, ac pia ipſius officia, & actiones imitantes, ad illa cuius ſcilicet vigilamus, aſſiduiſque ſtudijs in detelsis enitimur, per quam noſtræ operationis miniſterio ſacræ religionis in agro Dominico ſuperna diſpenſatione plãtare. Vt vniuerſis vigilantiæ noſtræ creditis, talia fauorabiliter concedamus, per quam in præſenti vita, pijs intenti operibus puris mentibus altiſſimo gratum reddere famulatum, & per hoc ad æternæ claritatis, ſine fine viſionem feliciter valeant peruenire, & propterea quæ a Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris proinde conceſſa fuerunt, libenter approbamus, ac Apoſtolico munimine roboramus, illaque ampliori perſtringimus firmitatis adminiculo, quo in æuum inconcuſſa valeant permanere firmius ſolidata: ac etiam de nouo concedimus prout in Domino conſpicimus ſalubriter expedire. Dudum ſi quidem fælicis recordationis Calixtus Secundus Romanus Pontifex, prædeceſſor noſter, ſanctam Compoſtellanam B. Iacobi Zebedæi Eccleſiam, cuius in ea venerandiſsimum corpus honorifice eſt poſitum, ob nimium deuotionis affectum quem ad ipſum ſanctum tenuit, & ob tantorum innumerabiliumque peregrinorum concurſu, ex omnibus mundi partibus, ob remiſsionem ſuorum peccaminum, ad eandem Eccleſiam, continue confluentium, qui propter tanti Apoſtoli merita ſe, ſuarum ſalutem animarum credunt adepturos, Apoſtolicæ Sedis priuilegijs gratijs, & indulgentijs communiuit. Voluit ſi quidem quod præfata Eccleſia Apoſtolicæ ſe lætetur protectione muniri. Conceſsit in ſuper omni[illegible] in qua feſtum eiuſdem ſancti Iacobi Zebedæi in Dominica venerit, a vigilia Circumciſionis Domini, & per totum illum annum integrum, vſque ad diem eiuſdem circumciſionis, & per totum diem in fine illius anni in diebus quibus magis eis placuerit viſitare, vt omnes & ſingulas illas peccatorum indulgentias, & remiſsiones, etiam plenarias, quas viſitantes Eccleſias, & Baſilicas vrbis, & extra vrbem Romæ anno Iobelei conſequebantur, cum facultate deputandi confeſſores, qui ad dictam Eccleſiam pro conſequanda indulgentia huiuſmodi confluentes, etiam in caſibus Sedi Apoſtolicæ reſeruantis abſoluerent: ac etiam eiſdem Chriſti fidelibus in eiuſdem ſancti Iacobi, & tranſlationis corporis ſui, ac dedicationis eiuſdem Eccleſiæ feſtiuitatibus, Eccleſiam prædictam, a primis veſperis vſque ad ſecundas veſperas, ac per totum diem incluſiue, deuote viſitantibus, annuatim, vt plenariam indulgentiam omnium peccatorum ſuorum, de quibus corde contriti, & ore confeſsi fuerint conſequerentur perpetuis futuris temporibus duraturam conceſsit. Nos igitur ad hoc prædeceſſorum noſtrorum ſanctæ memoriæ, eiuſdem Calixti Papæ, ac Eugenij, & Anaſtaſij, veſtigijs inhærentes, ad gloriam omnipotentis Dei, totiuſque religionis Chriſtianæ augmentum quæ ipſius, glorioſum Apoſtolum ad eius Eccleſiam Compoſtellanam huiuſmodi deuotionis cauſa de diuerſis mundi partibus dimiſsis parentibus, amicis, liberis, patria, ac alijs temporalibus bonis, per mare, terramque continue confluunt in numero copioſo, quique animarum ſalutem, ſupremis deſideramus affectibus, & dignis volumus honoribus frequentari, & vt ipſi Chriſti Fideles in eadem ſe reconoſcant Eccleſia Chriſti muneribus refectos, de omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum, Petri, & Pauli Apoſtolorum eius authoritate confiſsi, omnes & ſingulas prædictas indulgentias, & Iobeleum ipſius eodem modo, forma quo Romana Eccleſia habet etiam ſe lætentur Compoſtellana Eccleſia, pro ſingulari B. Iacobi deuotione tenere, anno videlicet quo vt prefertur feſtum d. Apoſtoli Iacobi in dominica venerit, & per totum annum integrum vt præmittitur: nec non in diebus illis, ſcilicet ſancti Iacobi & tranſlatione corporis ſui, & dedicationis eiuſdem Eccleſiæ plenariam indulgentiam annuatim conſequantur viſitantes prædictam Eccleſiam, vt præfertur. Authoritate Apoſtolica & ex certa ſcientia approbamus, roboramus, & communimus, ac perpetuæ firmitatis robur tenere in perpetuum decernimus & in ſuper illas de nouo eiſdem modo & forma in omnibus, & per omnia, vt ſupra conceſſum fuit concedimus, & indulgemus, & perpetuis volumus futuris temporibus duraturas, non obſtantibus conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, &c. Nulli ergo hominum liceat, hanc paginam noſtræ approbationis, confirmationis, conceſsionis, & indulti infringere, aut ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit reum ſe diuino iuditio exiſtere de perpetrata iniquitate cognoſcat, & a ſacratiſsimo corpore & ſanguine, Redemptoris Domini noſtri Ieſu Chriſti alienus fiat, atque in extremo examine diuinæ vltioni ſubiacet. Cunctis autẽ eidem Eccleſiæ ſua iura ſeruantibus ſit pax Domini noſtri Ieſu Chriſti, quatenus, vt hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud diſtrictum iudicem, præmia æternæ pacis cum B. Iacobo inueniant, Amen. Amen. Datum Viterulij per manum D. Auſterij S. Romanæ Eccleſiæ Subdiaconi vij. Kalend Iulij indictione xiiij. incarnationis Dominicæ anno M. C. L. X X I X. Pontificatus vero Domini Alexandri PP. III Anno XIX.